

ПУТ КА ВЕЧНОСТИ (обнављање)

Помаже Бог, драга децо!

На претходним часовима говорили смо о врлинама које су нам неопходне на нашем путу ка вечности, ка Христу. Научили смо да су највеће хришћанске врлине **вера, нада и љубав**.

Осим ове три највеће врлине, постоје и многе друге, као што су: **смерност, дарежљивост, морална чистота, милосрђе, уздржљивост, кротост и ревност у вери**. У прошлој лекцији поменули смо да је **милосрђе**, односно **човекољубље**, такође једна од највећих врлина.

Да би објаснио својим ученицима колико је милосрђе важно, Христос им је испричао једну причу. Пре тога их је подсетио да су две највеће заповести Новог Завета следеће:

1. Љуби Господа Бога својега свим срцем својим и свом душом својом, свим умом својим и свом снагом својом.

2. Љуби ближњег својега као самога себе.

На то га је један угледан човек из јеврејског народа упитао:

"А ко је мој ближњи?" Уместо директног одговора, Христос је окупљенима испричао причу коју називамо **"Прича о милосрдном Самарјанину"**, а која говори управо о врлини милосрђа. На следећем кратком снимку погледајте о чему се ради у тој причи:

<https://www.youtube.com/watch?v=RaJPB-6V554>



Тлоука приче о милостивом Самарјанину јесте да је милосрђе (човекољубље), једна од највећих врлина.

Човекољубљем се угледамо на самога Христа, који је милостив према свим својим створењима.

Сам Господ Исус Христос у једној својој проповеди каже: „Блажени милостиви, јер ће бити помиловани“.



Као што сваки добар родитељ жели да се његова деца међусобно воле и помажу, тако и наш небески Отац жели да се сви људи на свету међусобно поштују, јер су сви људи деца Божија.

Размисли:

- Да ли си некад помогао неком из своје околине или си можда послао помоћ некоме кога уопште не познајеш?
- Како си се тада осећао?

